

РЕШЕНИЕ

№ 8363

гр. София, 11.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 27.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **7168** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр.чл. 172, ал. 5 от ЗДП. Образувано е по жалба на К. К. Д.-ЕГН-[ЕГН] чрез адв. С. П. против ЗППАМ № 150 от 20.06.2024 г. по чл. 171, т.1, б.б от ЗДвП, издадена от ст.полицай в ООР, група ОП на сектор „Охранителна полиция“ към 07 РУ-СДВР.Твърди, се че заповедта е незаконосъобразна, като издадена в нарушение на изискванията за съдържание, при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Иска се отмяната ѝ.

Жалбоподателя, редовно призован не се явява, не се представлява.

Ответникът - ст.полицай в ООР, група ОП на сектор „Охранителна полиция“ към 07 РЕ-СДВР, редовно призован за дата на с.з., не се явява, представлява се от юрк.Г..

Софийска Градска прокуратура, редовно уведомена не участва в производството.

Административен съд- София-град, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 20.06.2024 г. е съставен АУАН с бл. № 1151184 на К. Д., за това че на същата дата около 04.55ч. в [населено място] по [улица], срещу №2, с посока на движение от ул.”8-ми декември” към [улица], управлява личния си л.а. „Ф. Голф“ с рег. [рег.номер на МПС] , след употреба на алкохол установено с техническо средство

Алкотест Дрегер 7510 ARBA 0140, проба №02819, отчело положителен резултат 0.97 промила в издишания въздух. Жалбоподателят виновно е нарушил: чл.5, ал.3, т.1, пр.1 от ЗДвП. Иззето е СУМПС-№282914533 и 2 бр. регистрационни табели, издаден е талон за изследване № 264156 от същата дата. АУАН е предявен и връчен на А. на 20.06.2024г.

От материалите по делото се установява, че на 20.06.2024г. в резултат на издадения талон за изследване е взета биологична проба от жалбоподателя във ВМА за изготвяне на медицинско изследване и съответна експертиза за наличие на алкохол и наркотични вещества в кръвта на К. Д..

Въз основа на съставения АУАН и на основание чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП е издадена оспорваната заповед, с която на Д. на основание чл. 172, ал. 2, т.3 от ЗДвП е отнето свидетелство за регистрация на МПС част 2, №282914533.

Оспорваната заповед е връчена на К. Д. на 20.06.2024г.

От представеното заключение на съдебно-химико-токсикологична експертиза рег.№И-578/21.01.2025г. е видно, че от извършените изследвания на предоставените на 20.06.2024г. биологични проби кръв и урина от лицето К. Д., не се установява наличие на алкохол. Установено е наличие на тетраhydroканабинол.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Процесната заповед № 150 от 20.06.2024 г. по чл. 171, т.1, б.б от ЗДвП, издадена от ст.полицай в ООР, група ОП на сектор „Охранителна полиция“ към 07 РУ-СДВР е обжалвана чрез ОПП-СДВР до АССГ на 28.06.2024г. от което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Жалбата, изхождаща от К. Д. е подадена от надлежна страна, доколкото оспорваният акт засяга негови права. В първото съдебно заседание страните не са оспорили компетентността на съда.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган и в законоустановената писмена форма.

Доказателства от отношение компетентността на издателя на акта са приети като такива в настоящето производство и не са оспорени, а именно - Заповед № 8121з - 1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 513з-4534/31.05.2022г. на директора на СДВР, №6400/07.07.2023г. на Директор СДВР.

Съгласно чл. 22 от ЗАНН - За предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки.

По силата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДП – За осигуряване на безопасността на

движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Посочената правна норма визира като субект, на който може да бъде приложена ПАМ в очертаната хипотеза-водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда.

ПАМ е наложена в хипотезата на предложение второ на чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДП – на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда-0.97 на хиляда.

Административният орган не е изпълнил задължението си по чл.35 от АПК, да издаде индивидуалният административен акт, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая, както и задължението си за събиране на доказателства по чл. 36 от АПК, в резултат на което при издаване на акта е останал неизяснен основния факт, употребило ли е лицето алкохол при условие, че са дадени съответни проби от кръв и урина във ВМА и съответно е извършено медицинско изследване и е издадена по делото Съдебно-химикотоксикологична експертиза. Въпреки, че първоначалните данни от изследването с техническо средство са дали положителен резултат за употреба на алкохол, органът е следвало да събере всички допустими доказателства, а именно да събере доказателства от лабораторния анализ на предадените за изследване проби кръв и урина от Д. във ВМА. Поради тази причина неизяснен в производството е останал факта, дали лицето, управлявало лекия автомобил в действителност е употребило алкохол, за да е изпълнена хипотезата на правната норма на чл.171, т.1, б.„б“ предл. 1 от ЗДвП.

Тъй като производството се е развило в нарушение на правилата на чл.35 и чл.36 от АПК този факт е останал неизяснен, поради което и изпълнителното деяние на нарушението “управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда“ не е доказано по правилата на чл.170 от АПК.

Нещо повече, жалбоподателят е предоставил биологични проби кръв и урина във ВМА, след което се установява, че няма наличие на алкохол. С оглед на това последиците от издадената заповед са несъизмерими и с преследваната цел, което означава, че същата е постановена в противоречие с чл. 6, ал. 5 от АПК. Също така ПАМ е издадена без органите на реда да са взели предвид резултатите от съдебно

химико токсикологичната експертиза направена във ВМА, която констатира, че няма наличие на алкохол в предоставените проби кръв и урина, т.е. без да са събрани всички относими доказателства.

В резултат на изложеното Заповед за прилагане на ПАМ № 150/20.06.2024г. по чл.171, т.1, б.,б“, от ЗДвП г., издадена от ст.полицай в ООР, група ОП на сектор „Охранителна полиция“ към 07 РУ-СДВР е издадена в нарушение на материалния закон и в несъответствие с неговата цел, както и е издадена преди да се установят фактите и обстоятелствата за наличие на алкохол в кръвта на А., поради което съда приема жалбата за основателна, а оспореният акт следва да се отмени като незаконосъобразен.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски в доказани размер от 910.00 лв. за държавна такса и процесуално представителство.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. К. Д.-ЕГН-[ЕГН], чрез адв. П. против ЗППАМ № 150 от 20.06.2024г. по чл. 171, т.1, б.“б“ от ЗДвП, издадена от ст.полицай в ООР, група ОП на сектор „Охранителна полиция“ към 07 РУ-СДВР.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на К. К. Д.-ЕГН-[ЕГН], сумата от 910.00/деветстотин и десет/лева-разноски за производството.

Решението не подлежи на касационно обжалване на осн. чл.172 ал.5 от ЗДвП.